

EL TRIBUNAL DE COMPTES JA VA QÜESTIONAR ELS PROCEDIMENTS D'AQUAMED EL 2013

→ la Guàrdia Civil va confiscar 120.000 euros en bitllets de 500, suposadament procedents d'un suborn.

Amarats de clientelisme

A Jesús Sánchez Lambás, que fa que treballa més de tres dècades en l'àmbit de les lleis hídriques, la baixada als inferns d'Acuamed no l'ha agafat de sorpresa. "A Espanya —assegura—, hi ha una mala gestió política. S'ha fet un mal ús polític dels organismes i ens trobem en molts casos persones amb altes responsabilitats que han estat col·locades a dit o a través de les anomenades portes giratòries. No es fan prevaldre els criteris de meritocràcia i capacitat i això genera clientelismes que van en detriment de l'interès públic".

No s'ha de perdre de vista que l'any 2013 el Tribunal de Comptes, després de realitzar una detallada fiscalització de les societats estatals de l'aigua, entre les quals Acuamed, suggeria al Govern espanyol que es replantejara la seua existència. L'informe del Tribunal evidenciava la laxitud i el desencert d'aquestes societats a l'hora de planificar les infraestructures hídriques. A més, posava en evidència les "discrepàncies" entre les actuacions a desenvolupar i el cost d'aquestes inversions, alhora que cridava l'atenció sobre "desviacions significatives" en matèria pressupostària.

"Hi ha una manca molt greu d'opacitat en tot el que és relatiu als procediments hidràulics" denuncia Lambás, qui assegura que a través dels projectes complementaris que s'afegeixen a l'obra inicial es "colen moltes irregularitats". De fet, Transparència Internacional, l'organisme amb què ell col·labora ha

cridat l'atenció en més d'una ocasió sobre l'opacitat que impregna el món de l'aigua. TI avalua l'actuació de nou confederacions hidrogràfiques i cinc agències autonòmiques i, si bé atorga notes diferents a cadascuna, fa notar l'existència d'una mateixa deficiència en totes: l'opacitat en l'àmbit econòmic-financer de la gestió.

Un fangar molt abellidor

El d'Acuamed no és l'únic cas en què la qüestió hídrica ha acabat enfangada. Les lluites entre empreses privades per la concessió de grans infraestructures o concessions de subministrament d'aigua estan a l'ordre del dia. En altres ocasions, com a Acuamed, els servidors públics s'han deixat amarar per la cobdícia dels diners fàcils. Un exemple paradigmàtic és el de la depuradora de Pinedo, que dona servei a l'àrea metropolitana de València. L'anomenat cas Emarsa va destapar la trama de corrupció al voltant de l'Entitat Metropolitana d'Aigües Residuals SA. Vint-i-quatre persones estan imputades pel suposat saqueig de 31 milions d'euros i queden pendents de judici. Els caps visibles de la trama, en aquesta cas, eren l'ex-vicepresident de la Diputació de València, Enrique Crespo, José Juan Morenilla, ex-gerent d'Emarsa, i Ignacio Bernácer, ex-cap d'exploració de l'empresa. Tots tres estan acusats d'un delictes continuat de malversació de fons públics, suborn i falsedat documental. L'esclat del cas va significar el final de la carrera política d'Enrique Crespo, durant molt de temps mà dreta d'Alfonso Rus. A ell, mai no l'enxamparen amb bitllets de 500 a casa seua. Sí que el detectaren, no obstant, junt amb el seu germà blanquejant diners a Andorra procedents dels fons desviats d'Emarsa. Segurament Crespo, com Mateo del Puerto, passaran també a la història, però ho faran per la seua implicació en senyals trames de corrupció irrigades per la sobreproducció d'infraestructures hidràuliques. ●

Vostè porta des de l'any 1995 investigant sobre la gestió de l'aigua. L'ha estranyat l'eclosió del cas Acuamed?

—No. L'experiència adquirida durant tots aquests anys d'estudi i investigació, a més de l'experiència que va suposar la coordinació del llibre *Aguas limpias, manos limpias*, t'obliga a sospitar de les moltes irregularitats que envolten la construcció i la gestió de les infraestructures hidràuliques. És més, no em sorprèn que el cas involucra Acuamed, ja que tenim coneixement de sospites per l'aparició de sobre costos sistemàtics. Abans de saltar la notícia ja es parlava de sobre costos de fins al 22%. No s'ha de perdre de vista que el mateix Tribunal de Comptes recomanava la dissolució d'Acuamed. Crec que això ho diu tot. Era qüestió de temps que isquera a la llum.